

„Harsányan mulatságos
társasági komédia.”
PEOPLE

HOVÁ TŰNTÉL,
BERNADETTE?

MARIA SEMPLE

A HÍRHEDT BERNADETTE FOX

A Microsoft csodagyermeké,
Elgie Branch számára: vidám, friss, tehetséges és kissé
zúrófészes.

Az iskola előtt várakozó anyatársak szemében: fe—
nyezetés.

A tervezőmérnökök számára
ő az építészforradalmár.

A 15 éves Bee legjobb
barátja, vagy egyszerűen
csak: anyu.

Egyszer csak fogja
magát, és eltűnik.

Beenek a világ végére
kell utaznia,
hogyan megtalálja.

A
HOVÁ TŰNTÉL,
BERNADETTE?
kötelező olvasmány,
ellenállhatatlan,
mélyen megindító könyv a helyét nem
találó zseniről,
anya és lánya szerepéről
a világban.

Mont Blanc
válogatás

MARIA SEMPLE Barnard College-ban tanult, regényírónak vagy tanárnak készült. Ezek az álmok szertefoszlottak, amikor közvetlenül diploma után eladott egy filmforgatókönyvet a Twentieth Century Foxnak. A film nem készült el, de ő Los Angelesbe költözött. A tévéhez akkor került, amikor barátja, Darren Star — akit évekkel azelőtt az aspeni sípályán ismert meg — állást ajánlott neki a **Beverly Hills 90210**-ben. Ezzel indult tizenöt éven át tartó televíziós pályája. Olyan remek sorozatokhoz írt forgatókönyvet, mint az **Ellen**, a **Megőrülök érted** és **Az ítélet család**.

Amikor Mariának gyereke született, megvált a televíziótól, és megpróbálkozott a regényírással. 2008 decemberében a Little, Brownnál jelent meg első könyve. Ezután párjával és kislányával Seattle-be költözött, ahol új regénye, a **Nová tüntél, Bernadette?** játszódik.

Maria szeret Seattle-ben élni, ahol íráskurzusokat tart, költészetet tanul, és többkevesebb sikerrel próbál elszakadni az internettől.

Tudjon meg többet a szerzőről és a regényről:

www.mariasemple.com

www.facebook.com/dreamvalogatás

„A komikum mennyországa... Ez az elképesztően mulatságos, sokrétegű könyv szabadul a konvencióktól. Helyette megmutatja az író sokféle hangját, azt, ahogyan túllép a hétköznapiakon, és teljes mértékben cáfolja a tételt, hogy a szépróza és a tömegkommunikáció keveréke csak laza és hanyag szócséplés lehet. A szigorúan szerkesztett regény sokféle formát ölt: e-mail, levél, FBI-iratok, pszichiátriai jegyzetek. A darabkák olyan szervesen illeszkednek egymáshoz, hogy a narratíva mindvégig éles fókuszba kerül. Eltűnődhetünk azon, mennyire találó minden újabb formamutatvány, a szerző milyen ritkán ismétli önmagát, és milyen dús képzelőerővel tárja fel a történet egyre újabb részleteit. Ám mielőtt eltűnődnénk, ha akarjuk, ha nem, egy jóízűt nevetünk.”

THE NEW YORK TIMES

„Öröm és kópéság... Semple fanyar humorral ábrázolja az élet kiválasztott szeletét, melyet magániskolába járó gyerekek túlbuzgó szülei, megszállottan környezettudatos szomszédok, előadásokat tartó férjek népesítenek be, és egy olyan ember, aki határozottan azt érezteti velünk, örülhetünk, ha nem élünk ilyen idilli környezetben.”

VOGUE

„Nem kell Seattle-t ismernünk ahhoz, hogy beleéljük magunkat Maria Semple erősen szatirikus regényébe. A szokatlan narratíva mögött bepillantást nyerhetünk abba, mi az ára az elfojtott kreativitásnak, milyen erős lehet az anya-lánya kötelék, bár elképzelhető, hogy az olvasó túl jól szórakozik ahhoz, hogy mindezt észrevegye.”

O, THE OPRAH MAGAZINE

„Nem is tudom, hogyan magyarázzam el, mitől fantasztikus. Nekem bejött a Microsoft-megszállottak közege, a csodás, őrült és mégsem őrült Bernadette. Szerezzék be a könyvet, és ráérnek később megköszönni.”

GLAMOUR

MARIA SEMPLE HOVÁ TÚNTÉL, BERNADETTE?

— részlet —

November 15. hétfő

A Galer utcai iskola az a hely, ahol az együttérzés, a tudomány és a globális kapcsolatrendszer együtt egy fenntartható és sokszínű bolygó felelősen gondolkodó állampolgárait képes felnevelni.

Diák: Bee Branch

Osztály: Nyolcadik

Tanár: Levy

KULCS

K Kiemelkedő

M Majdnem kiemelkedő

T Törekszik rá, hogy kiemelkedő legyen

Geometria K

Biológia K

Világvallások K

Zene K

Kreatív írás K

Kerámia K

Nyelvművelés K

Mozgásművészet K

MEGJEGYZÉSEK: Bee-t tanítani öröm. Tudásvágya fertőző, ahogyan a kedvessége és a humora is. Soha nem fél kérdezni. Célja

mindig az adott téma mély megértése, nem pusztán a jó jegy. A többiek gyakran kérnek tőle segítséget, és ő mindig készséges mosollyal válaszol. Ha egyedül dolgozik, különleges összpontosításra képes, csoportmunkában csendesén és magabiztosan irányít. Külön figyelmet érdemel, hogy egyre felkészültebb fuvolista. Még csak az év első harmadánál tartunk, de már szomorkodom amiatt, hogy Bee hamarosan végez, és kiröppen. Úgy tudom, keletre készül bentlakásos iskolába. Irigylem azokat a tanárokat, akik először találkoznak vele, és felfedezhetik maguknak ezt a kedves fiatal nőt.

• • •

Aznap este a vacsoránál nem győztem hallgatni a „Milyen büszkéek vagyunk rád...” és a „Mi okos nagylányunk...” kezdetű szövegeket anyutól és aputól, míg végre szélcsend állt be.

– Ugye tudjátok, mit jelent ez? – kérdeztem. – Milyen hatalmas dolgot?

Anyu és apu arcán kérdőjelek villantak fel.

– Nem emlékeztek? – folytattam. – Amikor beiratkoztam a Galer utcai iskolába, megígértétek, ha végig csupa jó jegyet kapok, a ballagásra bármit kérhetek.

– Én emlékszem – felelte anyu. – Így próbáltuk elterelni a beszélgetést a póniról.

– Amikor kicsi voltam, pónit akartam – jegyeztem meg. – Most viszont valami mást. Érdekel benneteket, mi az?

– Hát nem is tudom – mondta apu. – Érdekel minket?

– Utazzunk el az Antarktiszra! – mondtam, és előhúztam a brosúrámat, amin ültem. Egy kalandtúrákkal foglalkozó utazási iroda ebben hirdetett hajós körutakat egzotikus

helyszínekre. Kinyitottam az Antarktisznál, és átcsúsztattam az asztalon. – Ha megyünk, akkor most karácsonykor kell mennünk.

– Most karácsonykor? – szólalt meg anyu. – Alig egy hónap múlva? – Föhlalt, és az üres ételesdobozokat visszagyömökdötte a zacskókba, melyekben kiszállították őket.

Apu belemerült a brosúrába. – Náluk akkor van nyár – mondta. – Csak akkor mehetünk.

– Pedig a pónik helyesek – anyu összecsomózta a zacskók fülét.

– Miről beszélsz? – nézett apu anyura.

– Te el tudsz szabadulni a munkából? – kérdezte anyu.

– Az Antarktiszról tanulunk – mondtam. – Már elolvastam az összes kutató naplóját, és Shackletonról csinállok kiselőadást. – Jobbra-balra hintáztam a széken. – Nem hiszem el! Egyikőtök sem mondta, hogy nem!

– Én rád vártam – mondta apu anyunak. – Hiszen utálsz utazni.

Én meg rád vártam – felelt anyu. – Neked kell dolgoznod.

– Atyaég! Akkor igent mondatok! – ugrottam fel a székből. – Igent mondatok! – Az örömöm olyan ragadósnak bizonyult, hogy Fagylalt is fölpattant, ugatni kezdett, és győzelmi köröket rótt az asztal körül.

– Igent mondtunk? – kérdezte apu anyut, és próbálta túlharsogni a szemetesbe gyömöszölt ételesdobozok recsegését.

– Igent mondtunk – felelte anyu.

• • •

November 16. kedd

Feladó: Bernadette Fox

Címzett: Manjula Kapoor

Manjula!

Váratlan dolog történt, szeretném, ha kicsit túlóráznál. Az én szempontomból ez a próbaidőszak életmentő volt. Remélem, nálad is bejött. Ha így van, kérek, tudasd velem, amint lehet, mert hindu varázserődre 1 óriási tervhez van szükségem.

OK. Rátérek. Tudod, hogy van egy lányom, Bee. (Ő az, akinek a gyógyszert rendeled, és akinek az érdekében az egészségbiztosítóval csatázol nagy bátran.) Szóval, a férjemmel megígértük neki, ha szín5összel végzi a középiskolát, kérhet, amit csak akar. A szín5ös, vagy inkább a csupa K, azaz kiemelkedő meglett, mert a Galer utcai iskola afféle liberális hely, ahol úgy tartják, a jegy csak árt az önbecsülésnek (remélem, nálatok Indiában nincsenek ilyen helyek) – és mit kért Bee? Hogy utazzunk családotul az Antarktiszra!

Én millió okból nem akarok odautazni, az 1ső és legfontosabb, hogy ehhez el kell hagynom a házat. Mostanra rájöhetnél, hogy nincs sok kedvem az egészhez. De Beenek nem tudok ellentmondani. Sokkal különb Elgie-nél, nálam, és még vagy tíz embernél összesen. Ráadásul ősszel bentlakásos iskolába megy, ahová persze fölveszik az emlegetett 5ösök miatt. Hoppá: K-k miatt. Szóval, nagyon rossz ízlésre vallana megtagadni az én kis csodapókomtól, amit kér.

Az Antarktiszra csak hajós társasutazással lehet eljutni. A legkisebb hajón is 150 utas van, ami azt jelenti, hogy 149 másik emberrel leszek összezárva, akik halálra bosszantanak majd a durvaságukkal, a fölösleges idióta kérdéseikkel, szüntelen óbégatásukkal, hátborzongató étkezési szokásaikkal és unalmas fecsegésükkel. Vagy, ami még rosszabb, fölfigyelnek rám, kíváncsiskodni kezdenek, és vidám válaszokat várnak. Már a gondolattól is elfog a pánikroham. De egy kis szorongás még nem ártott sokat senkinek, ugye?

Ha megadok minden információt, átvennéd a papírmunkát, beleértve a vízumot, repülőjegyet és minden mást, ami ahhoz szükséges, hogy Seattle-ből a Fehér Földrézre kerüljünk? Lesz rá időd?

Mondj igent!

Bernadette

Ja, igen. A hitelkártyaszámokat már tudod, fizetheted a repülést, az utat, a felszerelést. Ami viszont a fizetésedet illeti, azt a bankszámlámról vedd le. Mikor Elgie meglátta, hogy a VISA kártya mennyit vont le a munkádért a múlt hónapban – pedig nem is olyan sokat – nem bűvölte el a tény, hogy alkalmaztam egy virtuális asszisztenst Indiából. Megígértem neki, hogy többször nem veszem igénybe a szolgálataidat. Ezért megkérlek, Manjula, a románcunkat tartsuk titokban.

• • •

Feladó: Manjula Kapoor
Címzett: Bernadette Fox

Kedves Fox Asszony!

Örömmre szolgál, ha segíthetek a család Antarktiszra tervezett utazásában. Csatolom a teljes állásra kibővített szerződésemet. A szükséges helyre, kérem, írja be a bankszámlaszámát! Alig várom gyümölcsöző együttműködésünk folytatását.

Melegen öleli:

Manjula

• • •

*Számla, Nemzetközi Virtuális Asszisztensek
Kirendeltsége, Delhi*

Számlaszám: BFB39382

Üzlettárs: Manjula Kapoor

40 órás munkahét 0,75 USD/óra áron

ÖSSZESEN: 30 USD

A számla esedékessége az utalás dátuma

November 17. szerda

• • •

Ollie Ordway („Ollie-O”) levele

BIZALMAS: A GALER UTCAI ISKOLA
SZÜLŐI MUNKAKÖZÖSSÉGÉNEK

Kedves Szülők!

Nagyszerű volt a múlt héten találkozni önökkel. Öröömre szolgál, hogy a csodálatos Galer utcai iskolának adhatok tanácsot. Goodyear igazgatónő ígéretet tett rá, hogy inspirálnak majd engem, és nem is csalódtam.

Öntsünk tiszta vizet a pohárba! Három éven belül lejár az iskola haszonbérleti szerződése. A célunk, hogy **elindítsunk egy pénzgyűjtő kampányt**, egy nagyobb és megfelelőbb kampusz létrehozása érdekében. Azok számára, akik a gyűlésen nem lehettek jelen, következzenek a **részletek**:

Összeállítottam egy külsős listát 25, Seattle területén lakó és legalább 200 dollár jövedelmű szülőből, akiknek a gyerekei most mennek óvodába. Az **üzenet** most az, hogy a Galer utca egy **másodvonalbeli** iskola, azok gyűjtőhelye, akiket nem vesznek fel az első helyen választott iskolába.

A célunk az, hogy **fókuszba hozzuk** a Galer utcát, és az **Első Osztályú Halmazba (EOH)** helyezzük át a seattle-i szülők örömére. Hogy érjük ezt el? Mi a **titkos recept**?

A küldetésnyilatkozatuk szerint a Galer utca a globális „kapcsolatrendszerre” épül. (Nem csak **kívülről tekintenek vissza**, de a **szótáron** is **kívül** kerülnek.) Az iskola **meglehetősen médiafigyelmet** kapott a guatemalaiaknak vásárolt tehenek és az afrikai faluba küldött napelemes tűzhely miatt. Igen dicséretes dolog **kis pénzeket** gyűjteni sosem látott embereknek, de most **nagy összegekre** van szükség a saját gyerekeik magániskolájához. A siker érdekében el kell szakadniuk a **subarus szülői** mentáltástól, és átállni mercedeses szülői gondolkodásra. Ho-

gyan gondolkodnak a **mercedeses szülők**? A kutatásomban rámutatok:

1. A magániskola kiválasztása részben a **félelmen**, részben a **becsvágyon** alapszik. A mercedeses szülők félnek, hogy gyermekük nem a „létező legjobb nevelést” kapja, aminek persze semmi köze a valódi neveléshez, sokkal inkább az egyéb előforduló mercedeses szülők számához.
2. Amikor óvodát keresnek, a mercedeses szülők **az árra koncentrálnak**. A mérce a **Lakeside Iskola**, Bill Gates, Paul Allen és mások alma matere. A Lakeside a Borostyánliga őstermelője. Hadd rántsam egyenesbe a kormányt: **eszélős vonatunk** első állomása az **Óvoda Keresztződés**, aztán le sem száll senki a **Harvard végállomásig**.

Goodyear igazgató asszony elkalauzolt az ipari parkban található kampuszba. A subarus szülőket nem izgatja, ha egy **tenger gyümölcsei nagykereskedés** mellett van az iskola. A mercedeses szülőket annál inkább.

Minden irányból oda lyukadunk ki, hogy új kampuszra van szükség. A legjobb kiindulás ehhez, ha az induló óvodai csoportot megrakjuk **mercedeses szülőkkel**.

Szükség lesz a **mászóvasakra**, erőteljesen kapaszkodunk fölfelé. Nem félek: **nem maradhatunk alul**. A költségvetésükre alapozva kidolgoztam egy **kétfázisú akciótervet**.

Az **első fázisban újratervezzük** a Galer utca logóját. Én is nagyon kedvelem a klipart kézinyomatokat, de

most keressünk valami olyan képet, ami jobban kifejezi a **sikert**. Mondjuk négy részre osztott címerpajzs, benne a seattle-i Űrtorony, egy számológép, tó (mint a Lakeside-ében), talán egy labda. Csak ötletelek, semmi nincs kőbe vésve.

A **második fázisban** szervezünk egy **villásreggelit a leendő szülőknek, (VLSZ)**, ahová becsalogatjuk Seattle elitjét, vagy ahogy én hívom őket, a **mercedeses szülőket**. Audrey Griffin Galer utcai iskolás szülő felajánlotta csodás otthonát a célra. (A halaktól inkább maradjunk távol.)

Csatolok egy táblázatot a seattle-i **mercedeses szülők** nevével. Nagyon fontos, hogy végignézzék a névsort, és tegyenek javaslatot, kit hívjunk meg a VLSZ-re. El kell érünk a **vízválasztó vonalat**, onnantól **lármázhatunk a zsilipelés** érdekében, hogy megnyerjünk további mercedeses szülőket. Mihelyt észreveszik egymást, eloszlanak a félelmeik azzal kapcsolatban, hogy a Galer utca másodvonalbeli iskola, és a jelentkezések csak úgy özönlenek majd.

De most vissza a fedélzetre, én dolgozni kezdek a meghívókon. A lehető leggyorsabban szükségem lenne a nevekre. A villásreggelire Griffinéknél még karácsony előtt sort kell kerítenünk. Legyen december 11-e, szombat a kitűzött dátum. Ebben a kölyökkutyában minden megvan ahhoz, hogy hősies skótszoknyatolvaj legyen.

Üdv:

Ollie-O

• • •

Üzenet Audrey Griffintől a szederirtó szakembernek

Tom!

Kimentem a kertbe, hogy visszavágjam az évelőket, és egy kis téli színt vigyek a kertbe, egy iskolai villásreggeli miatt, amit december 11-re tűztünk ki. A komposztot akartam átforgatni, amikor megtámadtak a szederindák.

Döbbsenten láttam, hogy visszanyőttek, nem csak a komposztálóban, hanem a veteményesben, az üvegházban, még a gilisztásvödörben is. Képzelteri, hogy elkeseredtem, annál is inkább, mert három hete sincs, hogy egy kisebb vagyont gombolt le rólam az irtásukért. (Magának talán nem sok a 235 dollár, de nekünk nagyon.)

A számlán az áll, hogy garanciát vállal. Visszajönnö, kérem, és eltávolítaná az összeset, de ezúttal végleg?

Ég áldja, vigyen egy kis mangoldot!

Audrey

• • •

Üzenet Tomtól, a szederirtó szakembertől

Audrey!

A maga kertjében mindenhol kiirtottam a szedret. Az indák a szomszédja hegytetőn álló házából kúsznak át. Átbújnak a kerítésen, be a kertbe. Ha meg akarjuk őket állítani, árkot kell ásunk a telek körül, és betongátat építeni, legalább másfél méter mélységben, de az sokba kerül. Használhat persze gyomirtót is, de nem hiszem, hogy megtenné, mert mi lesz akkor a gilisztákkal és a veteményyel.

Ami valóban segítene, ha a hegyi szomszéd kiirtaná a szederbokrait. Még sehol nem láttam ennyi vadon növő szedret Seattle városában, például nem a Queen Anne-hegyen, ilyen ingatlanárak mellett. A Vashon-szigeten viszont láttam, hogy egy ház egész alapozását megrepszttették a szederindák.

Mivel a szomszéd bokrai a meredek hegyoldalon nőnek, különleges munkagépre van szükség. A legjobb a CXJ Hegyoldali Oldalkaros Romeltakarító. Nekem viszont nincs ilyen gépem.

Még van egy ötletem: méretes disznókat kell odaereszteni. Bérbe vehet egy párt, és egy hét alatt kinyűvik tövestől-gyökereستől azt a szedret. És fene helyesek.

Akarja, hogy beszéljek a szomszédval? Bekopoghatok hozzá. Bár a jelek szerint senki nem lakja azt a házat.

Csak szóljon!

Tom

• • •

Feladó: Soo-Lin Lee-Segal

Címzett: Audrey Griffin

Audrey!

Ugye meséltem neked, hogy már busszal járok munkába? Na és találj ki, ma reggel kivel utaztam? Elgin Branchcsel, Bernadette férjével. (Azt tudom, nekem miért kell spórolnom a Microsoft céges járatával, de neki?) Először el sem hittem, hogy ő az, az iskola körül nem sokat láttuk.

Szóval, a történet tetszeni fog neked. A buszon csak egy szabad hely maradt, az is Elgin Branch mellett, belül, az ablaknál.

– Elnézést, szabad? – szoltam rá.

Ő meg ádázul tovább püfölte a laptopját, föl sem nézett, csak oldalra fordította a térdét. Tudom, hogy csúcs-játékos, vállalati elnökhelyettes, én meg csak egy irodista vagyok. De a legtöbb férfi azért fölállna, hogy átengedjen egy nőt. Végül átfurakodtam mellette, és leültem.

– Ma talán végre kisüt a nap – jegyeztem meg.

– Az nagyszerű lenne.

– Alig várom a Földünnepet – folytattam. – Mire riadtan nézett, láthatólag fogalma se volt, honnan ismerhetne. – Lincoln édesanyja vagyok. A Galer utcai iskolából.

– Hát persze! – felelte. – Boldogan beszélgetnék, de sajnos meg kell írnom ezt az e-mailt. – Azzal fogta a nyakában lógó fülhallgatót, bedugta a fülébe, és visszabújta a laptopjába. És képzeld, még csak be sem volt dugva a fülhallgatója. Csak az a hangszigetelő típus volt! Az egész Redmondig tartó úton hozzám sem szólt többet!

Látod, Audrey, mi meg az elmúlt öt évben azt hittük, hogy Bernadette az elviselhetetlen. Erre kiderül, hogy a férje éppen olyan durva és antiszociális, mint ő. Úgy föl-húztam magam, hogy mikor beértem a munkahelyemre, meggugliztam Bernadette Foxot. (El sem hiszem, hogy csak most, hiszen milyen régóta foglalkozunk egészség-telenül sokat vele!) Mindenki tudja, hogy Elgin Branch a Samantha 2 csoportvezetője a Microsoftnál. De az ő nevé-re semmit nem adott ki a kereső. Az egyetlen Bernadette Fox valami kaliforniai építész. Kipróbáltam minden név-variációt, Bernadett Branch, Bernadette Fox-Branch. De az internet szerint a mi Bernadette-ünk, Bee anyukája, nem létezik. Ami manapság már önmagában is teljesít-mény.

Más téma, te kedveled Ollie-O-t? Megzakkantam, amikor tavaly a Microsoft leminősítette. De másképp hogy kérhettük volna fel, hogy adjon új arculatot a mi kis iskolánknak?

Itt, a Microsoftnál, SteveB összehívta a nagy plénumot pont egy héttel hálaadás utánra. Örül a pletykamalom. A főnököm szólt, hogy foglaljak termet, az utolsó percben. Iszonyú rajtam a nyomás. A dolog csak egyet jelenthet: további leépítéseket. (Boldog ünnepeket!) A csoportvezetőnk azt a mendemondát hallotta, hogy a projektünknek annyi, ezért kiválasztotta a lehető legnagyobb e-mail kört, beírta: „A Microsoft nevű dinoszaurusz tőkéje éppen a nullát közelíti”, és rákattintott a Válasz mindenkinek gombra. Nem biztos, hogy jó ötlet volt. Aggódok, hogy az egész csapatot büntetik majd, és én sem jövök jól ki belőle. Mi van, ha a konferenciatermet a saját elbocsátásomhoz bérlém ki?

Audrey, kérlek, imádkozz értem, Alexandráért és Lincolnért. Nem tudom, mi lesz, ha kirúgnak. A juttatások itt aranyat érnek. Ha ünnep után is lesz állásom, boldogan állok a villásreggeli kajaköltségének egy részét.

Soo-Lin

November 18. csütörtök

• • •

Audrey Griffin üzenete a szederirtó szakembernek

Tom!

Csak a kert állapotából gondolja, hogy senki nem lakik a nagy kísértetházban fölöttünk. A helyet lakják. Bee, a kislány a

Galer utcai iskolába jár, a mi Kyle-unkkal. Pazar lenne, ha ma fölvehetném az anyjának a témát, amikor összeszedjük a gyerekeket.

Disznó? Szóba sem jöhet. Viszont még mindig ott a mangold.

Audrey

• • •

Feladó: Bernadette Fox

Címzett: Manjula Kapoor

Elképesztően jó, hogy igent mondtál!!! Aláírtam és beszkennelem mindent. Amit tudnod kell. Hárman leszünk, tehát két szobát foglalj! Elgie már százezer kilométert utazott a kártyájával, próbáljunk meg azzal fizetni három jegyet. A téli szünet december 23-tól január 5-ig tart. Kis mulasztás az iskolából nem gond. Ja, és a kutya! Találnunk kell egy járatot, amely hajlandó a fedélzetre engedni egy hetvenkilós, folyamatosan nyáladzó kutyát. Jaj, mennem kell Bee-ért az iskolába. Még egyszer KÖSZ MINDENT!

November 19. péntek

• • •

*Goodyear igazgatónő üzenete
a hétvégére hazaküldött mappában*

Kedves Szülők!

Terjednek a hírek a tegnapi délutáni balesetről. Szerencsére senki nem sérült meg. Mégis helyesnek tartom felidézni, hogyan szabályozza a Galer utcai iskola kézikönyve a gyerekek hazaszállítását. (Kurziválás tőlem.)

2. a) paragrafus, ii) cikkely: A szülő a diákért kétféleképpen érkezhethet.

Autóval: ebben az esetben hajtson a bejáratig. Kérem, ügyeljen rá, hogy ne zárja el a Nemzetközi Tengeri Herkentyű Vállalat rakodóterületét!

Gyalog: kérem, vegye igénybe az északi parkolót, és a csatorna partján várja a gyermekét! *A biztonság és hatékonyság érdekében kérjük, hogy gyalogosan ne közleltsék meg az autós bejáratot!*

Mindig is lenyűgözött, hogy remek szülői gárdánk tagjai tördnek egymással. Diákjaink biztonsága azonban abszolút elsőbbséget élvez. Ami Audrey Griffinnel történt, abból vonjuk le a tanulságot, és beszélgetéseinket inkább egy kávé mellett folytassuk le, és ne a kocsifelhajtón.

Szívélyes üdvözléssel:

Gwen Goodyear

iskolaigazgató

• • •

*Kórháziambulancia-számla Audrey Griffintől azzal,
hogy adjam át anyunak*

Beteg neve: Audrey Griffin

Ellátó orvos: C. Cassella

Ambuláns vizsgálati díj:	900,00
Röntgen (SAJÁT KÉRÉSRE, FEDEZETLEN):	425,83
Rx: Vicodin 10 mg (15 tableta, 0 utántöltő)	95,70
Mankó bérleti díja (SAJÁT KÉRÉSRE, FEDEZETLEN):	173, 00
Mankó letéti díja:	75, 00
Összesen:	1669,53

Megjegyzés: az általános és a neurológiai vizsgálat sérülést nem mutatott. A páciens érzelmileg zavart; röntgent, Vicodint és mankót követelt.

• • •

Feladó: Soo-Lin Lee-Segal

Címzett: Audrey Griffin

Hallom, Bernadette megpróbált elütni délután az iskola előtt! Jól vagy? Vigyek vacsorát? Mi történt?

• • •

Feladó: Audrey Griffin

Címzett: Soo-Lin Lee-Segal

A hír igaz. Beszélnem kellett Bernadette-tel a szederbokrairól, az ő domboldaláról kúsznak be az én keritésem alá, és tönkreteszik a kertemet. Alkalmaznom kellett egy szakértőt, aki szerint Bernadette szederbokrai az én házam alapozását teszik tönkre. Én csak barátságosan el akartam beszélgetni Bernadette-tel. Odaléptem a bejárat felé guruló autójához. Mea culpa!

De máskülönben hogyan beszélhetsz ezzel a nővel? Olyan, mint Franklin Delano Roosevelt. Csak deréktól fölfelé látni, csakis az autóban. Nem hiszem, hogy egyszer is kiszállt volna, és bekísérte volna Bee-t az iskolába.

Próbáltam felhívni magamra a figyelmét, de az ablakait föltekerte, és úgy tett, mintha nem látna. Úgy nézett ki, mint a francia First Lady azzal a nyakába vetett sállal és napszemüvegben. A szélvédőjén kopogtattam, de továbbhajtott.

Át a lábamon! Bementem az ambulanciára, ahol egy hozzá nem értő orvos azt állította, semmi bajom.

Igazán nem tudom, kire vagyok dühösebb, Bernadette Foxra, vagy Gwen Goodyearre, aki kiszerveztette a hétvégi üzenetében. Mintha én tettem volna valami rosszat! És engem említ név szerint, nem Bernadette-et. Pedig én találtam ki a Tarka Tanácsot, a Palacsintát Apunak napot. Én írtam meg az iskola küldetésnyilatkozatát, amiért az a beképzelt portlandi társaság tízezer dollárt kért volna.

Talán iskolai helyszínnek teljesen megfelel az ipari park. Talán a Galer utcának semmi szüksége rá, hogy

tulajdonosa legyen a kampuszának. Talán Goodyear igazgatónő le akarja mondani a villásreggelit a leendő szülőknek. Jövök neki egy dobással. És cseppet sem örülök ennek.

Csörög a telefon. Ő lesz az.

November 22. hétfő

• • •

Goodyear igazgatónő levele a hétfői üzenőben

Kedves Szülők!

Tisztáznunk kell, hogy Bernadette Fox, Bee Branch édesanyja vezette azt az autót, mely áthajtott egy másik szülő lábán. Remélem, az eső ellenére jól érezték magukat a hétvégén.

Szívélyes üdvözléssel:

Gwen Goodyear

iskolaigazgató

• • •

Ha valaki engem is megkérdezett volna, elmondhattam volna, mi is történt az iskola előtt. Eltartott egy ideig, mire bekecmeregtem az autóba, mert anyu mindig magával hozza Fagylaltot, és megengedi neki, hogy előre üljön. Márpedig, ha egyszer odaül, nem könnyen adja át a helyet. Szóval Fagylalt előadta, amit szokott olyankor, mikor azt akarja, hogy neki legyen igaza. Befeszítette a testét, és a semmibe meredt.

— — —